

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **T. J.**
skazanego z art. 228 § 3 k.k. i in.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron,
wniosków obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Okręgowego w Przemyślu
z 16 grudnia 2021 r., sygn. II Ka 214/21,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Przemyślu
z 2 października 2019 r., sygn. akt II K 746/17,

postanowił
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego T. J. obrońca wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, wskazując, że wobec podniesionych zarzutów zarządzanie wykonania skazanemu kary pozbawienia wolności jest nieuzasadnione. Podkreśliła także, iż Sąd Najwyższy, uchylając wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu, nie widział potrzeby stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec T. J.. Z uwagi na niewykonanie przez Sąd Okręgowy w Przemyślu zaleceń Sądu Najwyższego sformułowanych w uzasadnieniu wyroku z 22 czerwca 2021 r.

sytuacja procesowa T. J. jest tożsama jak w dacie wydania wyroku przez Sąd Najwyższy. W tej sytuacji – zdaniem obrońcy - brak jest podstaw do wykonywania kary pozbawienia wolności wobec T. J. z uwagi na znaczne prawdopodobieństwo ponownego uchylenia wyroku Sądu drugiej instancji.

Ponadto obrońca ta sporządziła w osobnym piśmie datowanym na 12 czerwca 2024 r. kolejny wniosek o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności wobec T. J.. W uzasadnieniu wniosku podniosła, że zarzuty kasacyjne z dużą dozą prawdopodobieństwa zostaną uwzględnione, a wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego nieodwracalne skutki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. stanowi instytucję wyjątkową, a więc jej zastosowanie nie może być następstwem samego złożenia kasacji, lecz podyktowane być powinno nadzwyczajnymi względami.

Zarzuty kasacyjne muszą spełniać rygory określone w art. 523 § 1 k.p.k., a zatem wskazywać na naruszenia prawa o charakterze rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Niemniej jednak, ten rażący stopień naruszenia oceniany być musi *in concreto*. Na gruncie art. 532 § 1 k.p.k., a więc w ramach kontroli wstępnej, podniesione naruszenia muszą być na tyle doniosłe i jednoznaczne, że przekonują o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji.

W niniejszej sprawie taki stan nie wystąpił. Rzecz jasna, ostateczna ocena zasadności zarzutów kasacji obrońcy dokonana zostanie po rozpoznaniu sprawy na rozprawie. Na obecnym jednak etapie brak było wystarczających podstaw do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

(r.g.)

